

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

14. juuli 2005 *

Kohtuasjas C-40/03 P,

mille esemeks on EÜ kohtu põhikirja artikli 49 alusel 29. jaanuaril 2003 esitatud apellatsioonkaebus,

Rica Foods (Free Zone) NV, asukoht Oranjestad (Aruba), esindaja: *advocaat* G. van der Wal,

hageja,

teised menetlusosalised:

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindaja: T. van Rijn, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja Esimese Astme Kohtus

* Kohtumenetluse keel: hollandi.

Madalmaade Kuningriik, esindaja: H. Sevenster, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

Hispaania Kuningriik, esindaja: N. Díaz Abad, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

menetlusse astujad Esimese Astme Kohtus,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (ettekandja), G. Arestis ja J. Klučka,

kohtujurist: P. Léger,

kohtusekretär: vanemametnik M. Ferreira,

arvestades kirjalikus menetluses ja 16. detsembri 2004. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 17. veebruari 2005. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Rica Foods (Free Zone) NV (edaspidi „Rica Foods”) palub oma apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 14. novembri 2002. aasta otsuse liidetud kohtuasjades T-332/00 ja T-350/00: Rica Foods ja Free Trade Foods v. komisjon (EKL 2002, lk II-4755; edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus”), millega Esimese Astme Kohus jättis rahuldamata hagi, millega taotleti komisjoni 29. septembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 2081/2000, millega jätkatakse kaitsemeetmeid EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooniga suhkrusektori toodete impordile ülemeremaadest ja -territooriumidelt (EÜT L 246, lk 64; edaspidi „vaidlustatud määrus”).

Õiguslik raamistik

Suhkrusektori turgude ühine korraldus

- 2 Euroopa Liidu Nõukogu kodifitseeris 13. septembri 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 2038/1999 suhkrusektori turgude ühise korralduse kohta (EÜT L 252, lk 1) 30. juuni 1981. aasta määruse (EMÜ) nr 1785/81, millega see ühine korraldus kehtestati (EÜT L 177, lk 4) ja mida on mitmel korral muudetud. Selle korralduse eesmärk on reguleerida ühenduse suhkruturgu, et parandada ühenduse tootjate tööhoivet ja elatustaset.

- 3 Garanteeritud hinna näol ühenduse tootmisele antud toetus on piiratud nõukogu poolt määruse nr 2038/1999 alusel igale liikmesriigile antud siseriiklike tootmis-kvootidega (A- ja B-kvoot), mida liikmesriik hiljem oma tootjate vahel jaotab. B-kvoodi alla kuuluvale suhkrule (B-suhkur) rakendatakse võrreldes A-kvoodi suhkruga (A-suhkur) kõrgemat toodangumaksu. A- ja B-kvooti ületavat toodetud suhkrut nimetatakse C-suhkruks ja seda on Euroopa Ühenduses lubatud turustada üksnes juhul, kui see on liidetud järgmise hooaja A- ja B-kvootidesse.
- 4 Ühendusevälisele ekspordile, v.a C-suhkru ekspordile, kohaldatakse vastavalt määruse nr 2038/1999 artiklile 18 eksporditoetust, millega hüvitatakse ühenduse turu ja maailmaturu hinna vahe.
- 5 Eksporditoetust saada võivaid suhkrukoguseid ja toetuste aastast kogusummat reguleerivad Maailma Kaubandusorganisatsiooni lepingud (edaspidi „WTO lepingud“), mille üheks osapooleks on ühendus ja mis on heaks kiidetud nõukogu 22. detsembri 1994. aasta otsusega 94/800/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse nimel sõlmitavaid tema pädevusse kuuluvaid küsimusi puudutavaid kokkuleppeid, mis saavutati mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voorus (1986–1994) (EÜT L 336, lk 1; ELT eriväljaanne 11/21, lk 80). Alates hiljemalt turustusaastast 2000/2001 pidid toetusega eksporditud suhkru kogus ja toetuste kogusumma piirduma 1 273 500 tonni ja 499,1 miljoni euroga, kujutades seeläbi endast turustusaastat 1994/1995 puudutavate numbrite suhtes vastavalt 20- ja 36-protsendilist vähendamist.

Ülemeremaade ja -territooriumide ühendusega assotsieerimise kord

- 6 EÜ artikli 3 lõike 1 punkti s kohaselt hõlmab ühenduse tegevus ülemeremaade ja -territooriumide (ÜMT) assotsieerimist „selleks, et laiendada kaubandust ning ühiselt edendada majanduslikku ja sotsiaalset arengut“.

- 7 Hollandi Antillid ja Aruba on ÜMT osa.
- 8 Viimaste assotsieerimist ühendusega reguleerib EÜ asutamislepingu neljas osa.
- 9 EÜ asutamislepingu artikli 136 (muudetuna EÜ artikkel 187) alusel on vastu võetud mitu otsust, millest nõukogu 25. juuli 1991. aasta otsus 91/482/EMÜ ülemeremaade ja -territooriumide Euroopa Majandusühendusega assotsieerimise kohta (EÜT L 263, lk 1) on selle artikli 240 lõike 1 kohaselt rakendatav kümme aastat alates 1. märtsist 1990.
- 10 Selle otsuse teatud sätteid muudeti nõukogu 24. novembri 1997. aasta otsusega 97/803/EÜ, millega muudetakse vahehindamisel otsust 91/482 (EÜT L 329, lk 50). Otsust 91/482, mida muudeti otsusega 97/803 (edaspidi „ÜMT otsus“), pikendati nõukogu 25. veebruari 2000. aasta otsusega 2000/169/EÜ (EÜT L 55, lk 67) kuni 28. veebruarini 2001.
- 11 ÜMT otsuse artikli 101 lõige 1 sätestab:

„ÜMT-dest pärit kaubad imporditakse ühendusse imporditollimaksuvabalt.”

[Siin ja edaspidi on osundatud otsust tsiteeritud mitteametlikus tõlkes.]

12 Sama otsuse artikkel 102 näeb ette:

„Ilma et see piiraks käesoleva artikli 108b kohaldamist, ei kohalda ühendus ÜMT-dest pärinevate kaupade importimisele koguselisi piiranguid ega samaväärse toimega meetmeid.”

13 Mainitud otsuse artikli 108 lõike 1 esimene taane viitab sellesama otsuse II lisale, et määratleda päritolustaatusega kaupade mõiste ja sellega seonduva halduskoostöö meetodid. Selle lisa artikli 1 kohaselt loetakse kaup ÜMT-st, ühendusest või Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani riikidest (edaspidi „AKV riigid”) pärinevaks, kui see on täielikult ÜMT-s valmistatud või seal piisavalt töödeldud.

14 Nimetatud II lisa artikli 3 lõige 3 annab nimekirja tööstest või töötlemistoimingutest, mida käsitletakse ebapiisavana, et anda eelkõige ÜMT-st pärinevale kaubale päritolustaatus.

15 Selle lisa artikli 6 lõige 2 sisaldab eeskirju „EÜ/ÜMT ja AKV/ÜMT päritolu kumulatsiooni” kohta. See sätestab:

„Kui täielikult ühenduses või AKV riikides valmistatud kaubad on läbinud tööd või töötlust ÜMT-s, loetakse need täielikult ÜMT-s valmistatuks.”

- 16 Vastavalt mainitud lisa artikli 6 lõikele 4 kohaldatakse EÜ/ÜMT ja AKV/ÜMT päritolu kumulatsiooni eeskirju „ÜMT-s teostatud mis tahes töö või töötlemistoi-
mingu suhtes, sealhulgas artikli 3 lõikes 3 loetletud toimingute suhtes”.
- 17 Otsusega 97/803 lisati ÜMT otsusesse eelkõige artikkel 108b, mille lõige 1 sätestab, et „II lisa artiklis 6 ette nähtud AKV/ÜMT päritolu kumulatsioon on lubatud 3000 tonni suhkru suhtes aastas”. Otsus 97/803 ei piira samas aga EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooni eeskirja kohaldamist.
- 18 ÜMT otsuse artikli 109 lõige 1 lubab Euroopa Ühenduste Komisjonil võtta „vajalikke kaitsemeetmeid”, kui „[selle otsuse] rakendamisel tekivad mõnes ühenduse või ühe või mitme liikmesriigi majandussektoris tõsised häired või satub ohtu nende väline finantsstabiilsus või [kui] tekivad raskused, mis võivad tingida olukorra halvenemise ühenduse mõnes tegevusvaldkonnas või mõne ühenduse piirkonna majandusolu-
korra halvenemise [...]”. Mainitud otsuse artikli 109 lõike 2 kohaselt peab komisjon valima „meetmed, mis häiriksid assotsieerimist ja ühenduse toimimist kõige vähem”. Lisaks sellele „[n]eed meetmed ei tohi olla ulatuslikumad, kui on tekkinud raskuste lahendamiseks tingimata vaja”.

EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooniga suhkru ning suhkru- ja kakaosegude impordi suhtes võetud kaitsemeetmed

- 19 ÜMT otsuse artikli 109 alusel võeti vastu komisjoni 15. novembri 1999. aasta määrus (EÜ) nr 2423/1999, millega kehtestati kaitsemeetmed ülemeremaadest ja -territooriumidelt pärineva CN-koodi 1701 alla kuuluva suhkru ja CN-koodide 1806 10 30 ja 1806 10 90 alla kuuluvate suhkru- ja kakaosegude suhtes (EÜT L 294, lk 11).

- 20 Komisjon allutas selle 29. veebruarini 2000 kehtinud määrusega EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooniga suhkru impordi miinimumhinna korrale ja ÜMT-st pärinevad suhkru- ja kakaosegud (edaspidi „segud”) ühenduse järelevamenetlusele vastavalt komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT L 253, lk 1; ELT 02/06, lk 3), artiklis 308d sätestatud eeskirjadele.
- 21 ÜMT otsuse artikli 109 alusel võeti samuti vastu komisjoni 29. veebruari 2000. aasta määrus (EÜ) nr 465/2000, millega kehtestatakse kaitsemeetmed EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooniga suhkrosektori toodete impordile ülemeremaadest ja -territooriumidelt (EÜT L 56, lk 39). Selle määrusega piirati perioodiks 1. märtsist 2000 kuni 30. septembrini 2000 CN-tariifikoodide 1701, 1806 10 30 ja 1806 10 90 alla kuuluvate kaupade puhul EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooni lubatavust 3340 tonnile suhkrule.
- 22 Komisjon võttis 29. septembril 2000 vaidlustatud määruse vastu samuti ÜMT otsuse artikli 109 alusel.
- 23 Selle viimase määruse esimesest, neljandast, viiendast ja kuuendast põhjendusest tuleneb järgnev:

„(1) Komisjon on sedastanud, et ÜMT-st pärineva suhkru (CN-kood 1701) ja CN-koodide 1 806 10 30 ning 1 806 10 90 alla kuuluvate suhkru- ja kakaosegude import on alates aastast 1997 kuni aastani 1999 väga jõuliselt kasvanud, eriti EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooniga kaupade osas. See import arenes nullist

tonnist aastal 1996 rohkem kui 53 000 tonnini aastal 1999. ÜMT otsuse artikli 101 lõike 1 kohaselt imporditakse asjaomaseid kaupu ühendusse impordimaksuvabalt ja ilma koguseliste piiranguteta.

[...]

- (4) Viimastel aastatel on ühenduse suhkruturul tekkinud raskusi. See turg on küllastunud. Suhkrutarbimine asub pideval tasemel 12,8 miljoni tonni ringis. Kvoodi alusel toodetakse ligikaudu 14,3 miljonit tonni aastas. Seega mis tahes suhkru import ühendusse sunnib eksportima vastava koguse ühenduse suhkrut, mida ei suudeta sel turul läbi müüa; selle suhkru eksporditoetused — teatud kvootide raames — tasutakse ühenduse eelarvest (käesoleval ajal ligikaudu 520 eurot tonni kohta). Samas on toetusega eksport oma mahult piiratud Uruguay voo ruames sõlmitud põllumajanduse kokkuleppes ja seda eksporti on vähendatud 1 555 600 tonnilt turustusaastal 1995/1996 kuni 1 273 500 tonnini turustusaastal 2000/2001.
- (5) Need raskused võivad suhkruturu ühise korralduse tugevalt tasakaalust välja viia. Komisjon otsustas turustusaastaks 2000/2001 vähendada ühenduse tootjate kvooti ligikaudu 500 000 tonni [...]. Iga täiendav ÜMT-st pärineva suhkru ja kõrge suhkrusisaldusega kauba import tingiks ühenduse tootjate kvootide veel olulisema vähendamise ja seega nende tulu tagamise veel suurema kao.
- (6) Järelikult esinevad jätkuvalt raskused, mis sisaldavad ühenduse tegevusvaldkonna halvenemise ohtu. [...]"

[Siin ja edaspidi on osundatud määrust tsiteeritud mitteametlikus tõlkes.]

24 Vaidlustatud määruse artikkel 1 sätestab:

„CN-[tariifi]koodide 1701, 1806 10 30 ja 1806 10 90 alla kuuluvate kaupade puhul on [ÜMT otsuse] II lisa artiklis 6 ette nähtud EÜ/ÜMT päritolu kumulatsioon lubatud 4848 tonni suuruse suhkrukoguse suhtes käesoleva määruse kehtivusaja jooksul.

Selle piirmäära järgimiseks võetakse muude kaupade kui kõnealuse suhkru osas arvesse imporditud kauba suhkrusisaldust.”

25 Nimetatud määruse kaheksandast põhjendusest tuleneb, et komisjon võttis selle 4848 tonnise kvoodi määramisel arvesse „aastale 1999, mil import kasvas erakordselt, eelnenud kolme aasta jooksul sedastatud kõnealuste kaupade impordi kõige suuremate aastamahtude summa. Komisjon võtab suhkrukoguste kindlaksmääramisel teadmiseks Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu presidendi poolt 12. juuli ja 8. augusti 2000. aasta määrustes kohtuasjades T-94/00 R, T-110/00 R ja T-159/00 R võetud seisukoha, mida ta siiski põhjendatuks ei pea. Seega et vältida asjatuid kohtumenetlusi ja ainsa eesmärgiga võtta käesolevaid kaitsemeetmeid, arvestab komisjon CN-koodi 1701 alla kuuluva suhkru jaoks ja 1997. aasta jaoks 10 372,2-tonnise koguarvuga, kuna see arv on võrdne Eurostati poolt sedastatud ÜMT-st saabuva EÜ/ÜMT ja AKV/ÜMT päritolu kumulatsiooniga suhkru koguimpordiga”.

26 Vaidlustatud määruse artikli 2 kohaselt nõutakse selle määruse artiklis 1 sätestatud kaupade importimisel impordilitsentsi, mis väljastatakse vastavalt komisjoni 17. detsembri 1997. aasta määruse (EÜ) nr 2553/97 impordilitsentside väljaandmise

kohta teatavate CN-koodide 1701, 1702, 1703 ja 1704 alla kuuluvatele AKV/ÜMT päritolu kumulatsiooniga toodete jaoks (EÜT L 349, lk 26) artiklitele 2–6, mida kohaldatakse *mutatis mutandis*.

- 27 Vaidlustatud määrus kehtib selle artikli 3 kohaselt 1. oktoobrist 2000 kuni 28. veebruarini 2001.

Menetlus Esimese Astme Kohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

- 28 Rica Foods ja üks teine äriühing (edaspidi koos „hagejad”), kes tegelevad suhkru töötlemisega ja on ÜMT-s (Aruba ja Hollandi Antillid) asutatud ettevõtted, esitasid vastavalt 27. oktoobril ja 20. novembril 2000 Esimese Astme Kohtule hagiavaldused, mille esemeks oli ühelt poolt vaidlustatud määruse tühistamine ja teiselt poolt selle määruse vastuvõtmisest väidetavalt tekkinud kahju hüvitamise taotlus (kohtuasjad T-332/00, ja T-350/00).
- 29 Esimese Astme Kohtu kolmanda koja esimehe 15. märtsi ja 30. aprilli 2001. aasta määrustega lubati Rica Foodsi nõuete toetuseks kohtuasjas T-332/00 menetlusse astuda Madalmaade Kuningriigil ja komisjoni nõuete toetuseks kohtuasjades T-332/00 ja T-350/00 lubati menetlusse astuda Hispaania Kuningriigil.
- 30 Rica Foods esitas oma hagi toetuseks kolm väidet, mis tulenevad vastavalt ÜMT otsuse artikli 109 lõike 1, proportsionaalsuse põhimõtte ja asutamislepinguga ÜMT-le antud soodustatud seisundi rikkumisest.

- 31 Esimese Astme Kohus, olles kaks hagi liitnud, jättis vaidlustatud kohtuotsusega need põhjendamata tõttu rahuldamata.
- 32 Eespool kolme väite osas leidis Esimese Astme Kohus järgmist.

Väide, mis tuleneb ÜMT otsuse artikli 109 lõike 1 rikkumisest

- 33 Esimese Astme Kohus on seisukohal, et ühenduse institutsioonidel on ÜMT otsuse artikli 109 kohaldamisel lai kaalutusõigus. Sellise õiguse olemasolul peab ühenduse kohus piirduma uurimisega, kas selle õiguse kasutamisel ei esine ilmset viga või võimu kuritarvitamist ja kas ühenduse institutsioonid pole ilmselt ületanud oma kaalutusõiguse piire (Euroopa Kohtu 22. novembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-110/97: Madalmaad v. nõukogu, EKL 2001, lk I-8763, punkt 61, ja viidatud kohtupraktika; vaidlustatud kohtuotsuse punktid 66 ja 67).
- 34 Käesolevas asjas tuvastas Esimese Astme Kohus, et asjaomase kaitsemeetme aluseks oli ÜMT otsuse artikli 109 lõikes 1 ette nähtud teine eeldus. Kohus kinnitas muu hulgas vaidlustatud määruse neljandas põhjenduses komisjoni poolt selle meetme õigustuseks esitatud asjaolude täpsust, mille kohaselt tingib iga täiendav imporditud tonn turu küllastunud oleku tõttu eksporditoetuste kasvu, mis võib omakorda rikkuda WTO lepingutega ette nähtud piirmäärasid (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 75–86). Kohus leidis, et nende asjaolude kogum tõendas raskuste olemasolu selle sätte tähenduses (selle kohtuotsuse punktid 89–103).

- 35 Järgnevalt leidis Esimese Astme Kohus, et komisjon võis mõistlikult sedastada, nagu tuleneb vaidlustatud määruse viiendast põhjendusest, et EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooni korra alusel teostatud suhkru ja segude kasvanud import võis suhkruturu ühise korralduse tugevalt tasakaalust välja viia (nimetatud kohtuotsuse punktid 104–141).

Väide, mis tuleneb proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisest

- 36 Hagejad esitasid mitu argumenti.
- 37 Esiteks oleks nõukogu pidanud otsuse 91/482 vastuvõtmisel arvestama asjaoluga, et ÜMT-st pärinevate põllumajandussaaduste importimine ühendusse võis ühise põllumajanduspoliitika eelarvele kaasa tuua täiendavaid kulusid. Impordi kasv on ÜMT otsuse otsene tagajärg.
- 38 Selles osas leidis Esimese Astme Kohus, et impordi kasvu ette nägemine juba aastal 1991, ei ole oluline, hindamaks, kas veebruaris 2000 võetud meede oli sobiv ja proportsionaalne, et leevendada raskusi ÜMT otsuse artikli 109 lõike 2 tähenduses (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 147).

- 39 Teiseks väitsid hagejad, et komisjon eiras asjaomase kaitsemeetme ajutist iseloomu.

- 40 Selles osas meenutas Esimese Astme Kohus ühenduse institutsioonide laia kaalutlusõigust ÜMT otsuse artikli 109 rakendamisel ja leidis, et 1. oktoobrist 2000 kuni 28. veebruarini 2001 rakendatav vaidlustatud määrus, „mis piiras ÜMT päritolustaatuslega suhkru vaba ligipääsu ühenduse turule niivõrd, kuivõrd see oli kooskõlas olukorraga samal turul, säilitades samal ajal selle kauba soodustatud kohtlemise ÜMT otsuse eesmärkidega kokkusobival viisil, oli sobilik, saavutamaks komisjoni poolt seatud eesmärki ega ületanud seda, mis oli eesmärgi saavutamiseks vajalik” (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 151–153).
- 41 Kolmandaks heitsid hagejad komisjonile ette, et see ei viidanud vaidlustatud määruses põhjustele, miks ei peetud miinimumhinna kehtestamist seatud eesmärgi saavutamiseks enam sobilikuks, nagu seda tehti määrusega nr 2423/1999.
- 42 Selles osas tõi Esimese Astme Kohus välja, et hagejad ei tõendanud, „et komisjon, piirates vaidlustatud määruse kehtivusajaks EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooniga suhkru või segude impordi ühendusse 4848 tonnini, võttis vastu ilmselt sobimatu meetme või tegi vaidlustatud määruse vastuvõtmise hetkel tema käsutuses olnud tõendite hindamisel ilmse vea”, ja sedastas, et igal juhul „oli EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooniga suhkru import vaidlustatud määruse vastuvõtmise hetkel suurem kui määruse nr 2423/1999 vastuvõtmise hetkel, mistõttu võis kahelda selle viimase määrusega kehtestatud meetme, st asjaomaste kaupade minimaalse impordihinna tõhususes” (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 156 ja 157).
- 43 Neljandaks väitsid hagejad, et viieks kuuks suhkrule kehtestatud 4848 tonni suurune ülempiir rikkus proportsionaalsuse põhimõtet seeläbi, et selle kvoodi arvutamisel ei arvestatud 1999. aasta impordi, tehtud arvutus oli vale ja impordi liimit oli liiga madal, et võimaldada isegi ühe suhkrutöötlemistehase kasumlikku käitamist.

- 44 Selles osas leidis Esimese Astme Kohus, et komisjon, kes pidi tegutsema erinevate huvide lepitajana, võis — nagu tuleneb ka vaidlustatud määruse kaheksandast põhjendusest — asjaomase 4848 tonni suuruse piirmäära mõistlikult kindlaks määrata aastale 1999 eelnenud kolme aasta jooksul sedastatud kõnealuste kaupade impordi kõige suuremate mahtude alusel, arvestades aastal 1999 EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooniga suhkru ja segude ühendusse importimisel aset leidnud erakordset tõusu, mis tõi kaasa ohu olukorra halvenemisele ühenduse suhkrosektoris (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 164–174).
- 45 Lõpuks leidsid hagejad, et vaidlustatud määruse artikli 2 lõige 3, mis sätestab, et „importdilisentsi taotlusele tuleb lisada koopia ekspordilisentsist”, rikub proportsionaalsuse põhimõtet.
- 46 Selle argumendi lükkas Esimese Astme Kohus tagasi põhjendusel, et „see tingimus võimaldab tagada, et vaidlustatud määruse raames esitatud imporditaotlused puudutavad ka tegelikkuses EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooniga suhkrut” (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 176).

Väide, mis tuleneb ÜMT päritolustaatusega kaupade soodustatud seisundi rikkumisest

- 47 Selles osas leidis Esimese Astme Kohus, et pelgalt ÜMT otsuse artikli 109 alusel kaitsemeetme vastuvõtmisest ei saa tuletada ÜMT päritolustaatusega kaupade soodustatud seisundi rikkumist, kuna selle meetme eesmärk on tasandada või vähendada tekkinud raskusi. Lisaks sellele sedastas kohus, et vaidlustatud määrus ei kehtesta mingit ülempiiri sellise ÜMT päritolustaatusega suhkru impordile, mille suhtes kohaldatakse tavapärasest päritolukorda, kui selline toodang peaks eksisteerima (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 182–190).

Apellatsioonkaebus

48 Rica Foods palub Euroopa Kohtul:

- tunnistada apellatsioonkaebus vastuvõetavaks;
- tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja rahuldada tema poolt Esimese Astme Kohtus esitatud nõuded.

49 Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- lugeda apellatsioonkaebus põhjendamatuks;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

50 Hispaania valitsus palub Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja mõista kohtukulud välja hagejalt.

51 Rica Foods esitab oma apellatsioonkaebuse toetuseks viis väidet, mis tulenevad vastavalt:

- ÜMT otsuse artikli 109 lõike 1 rikkumisest seetõttu, et Esimese Astme Kohus tunnustas ühenduse institutsioonide laia kaalutusõigust selle sätte rakendamisel;

- 53 Selles osas tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, et ühenduse institutsioonidel on ÜMT otsuse artikli 109 kohaldamisel lai kaalutusõigus (vt selle kohta 11. veebruari 1999. aasta otsus kohtuasjas C-390/95 P: Antillean Rice Mills jt v. komisjon, EKL 1999, lk. I-769, punkt 48; eespool viidatud kohtuotsus Madalmaad v. nõukogu, punkt 61, ja 22. novembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-301/97: Madalmaad v. nõukogu, EKL 2001, lk I-8853, punkt 73).
- 54 Nendel tingimustel peab ühenduse kohus piirduma uurimisega, kas selle õiguse kasutamisel esineb ilmne viga või võimu kuritarvitamine või on ühenduse institutsioonid ilmselgelt ületanud oma kaalutusõiguse piire (vt eespool viidatud kohtuotsus Antillean Rice Mills jt v. komisjon, punkt 48 kohtuotsus C-110/97: Madalmaad v. nõukogu, punkt 62, ja kohtuotsus C-301/97: Madalmaad v. nõukogu, punkt 74).
- 55 Seda ühenduse kohtu kontrolli intensiivsuse piirangut rakendatakse eelkõige siis, kui nagu käesolevas asjas ühenduse institutsioonid peavad tegutsema erinevate huvide lepitajatena ja peavad seega tegema valikuid nende oma vastutusalasse kuuluvate poliitiliste valikuvõimaluste raames (vt selle kohta 8. veebruari 2000. aasta otsus kohtuasjas C-17/98: Emesa Sugar, EKL 2000, lk I-675, punkt 53).
- 56 Sellest ilmneb järelikult, et Esimese Astme Kohus tõlgendas ÜMT otsuse artikli 109 lõiget 1 vaidlustatud kohtuotsuse punktides 66 ja 67 õigesti.
- 57 Asjaolu, et see säte on oma olemuselt erand, ei vähenda mingil määral komisjoni kaalutusõiguse ulatust, kui komisjon peab oma poliitilise vastutusala raames tegema keerulisi valikuid erinevate huvide vahel.

58 Järelikult tuleb esimene väide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Teine väide, mis tuleneb põhjendamiskohustuse rikkumisest

59 Teise väitega leiab Rica Foods, et vaidlustatud kohtuotsus ei ole põhjendatud osas, millega Esimese Astme Kohus tugines ekslikele või arusaamatutele kaalutlustele, mille kohaselt:

— iga täiendav ÜMT-st pärineva suhkru import EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooni korra alusel suurendab suhkru ülejääke ühenduse turul;

— toob see täiendav import kaasa lisakulusid ühenduse eelarvele.

60 Esiteks, mis puudutab vaidlustatud kohtuotsuse põhjendusi, mille kohaselt tõusis EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooniga suhkru impordi tagajärjel suhkru ülejääk

ühenduse turul, siis tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt puudub Euroopa Kohtul pädevus tuvastada fakte ja põhimõtteliselt uurida tõendeid, mida Esimese Astme Kohus on nende faktide toetuseks vastu võtnud. Seni, kuni need tõendid on hangitud õiguspäraselt, kuni õiguse üldpõhimõtteid ja tõendamiskohustust ning tõendite hankimist puudutavaid menetlusnorme on järgitud, on üksnes Esimese Astme Kohus pädev hindama talle esitatud tõendite tõendamisväärtust (vt eelkõige 17. detsembri 1998. aasta otsus kohtuasjas C-185/95 P: Baustahlgewebe v. komisjon, EKL 1998, lk I-8417, punkt 24). Järelikult ei kujuta see hindamine — välja arvatud juhul, kui tõendeid on moonutatud — endast Euroopa Kohtu kontrollile alluvat õiguslikku küsimust (vt eelkõige 28. mai 1998. aasta otsus kohtuasjas C-8/95 P: New Holland Ford v. komisjon, EKL 1998, lk I-3175, punkt 26; 7. novembri 2002. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-24/01 P ja C-25/01 P: Glencore ja Compagnie Continentale v. komisjon, EKL 2002, lk I-10119, punkt 65, ja 8. mai 2003. aasta otsus kohtuasjas C-122/01 P: T. Port v. komisjon, EKL 2003, lk I-4261, punkt 27).

61 Käesolevas asjas ilmneb, et Esimese Astme Kohus sedastas:

- tema valduses olevate toimikumaterjalide alusel vaidlustatud kohtuotsuse punktis 79, et ühenduse suhkruturg on küllastunud turg;
- selle kohtuotsuse punktis 80, et ühendus oli WTO lepingutest tulenevalt kohustatud importima teatud koguse suhkrut kolmandatest maadest, ja
- nimetatud kohtuotsuse punktis 81, et sellistes tingimustes, „kui ühenduse suhkrutootmist ei vähendata, suurendab iga täiendav EÜ/ÜMT päritolu

kumulatsiooniga suhkru import suhkru ülejääki ühenduse turul ja toob kaasa subsideeritud ekspordi”.

- 62 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 82 järeldas Esimese Astme Kohus sellest, et „komisjon võis [...] õiguspäraselt leida, et „mistahes suhkru import ühendusse sunnib eksportima vastava koguse ühenduse suhkrut, mida ei suudeta sel turul läbi müüa””.
- 63 Tuleb tõdeda, et Esimese Astme Kohtu hinnangu puhul suhkru ülejäägi suurenemise kohta ühenduse turul on tegemist faktile antud hinnanguga, mida ei saa apellatsioonkaebuse raames vaidlustada, kuna hageja ei ole tõendanud ega ka väitnud — nagu on esile toonud kohtujurist oma ettepaneku punktis 59 —, et Esimese Astme Kohus moonutas talle esitatud tõendeid.
- 64 Teiseks, mis puudutab EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooniga suhkru impordi tõttu tekkivaid väidetavaid lisakulusid ühenduse eelarvele, rõhutab Rica Foods, et A- ja B-suhkru eksporditoetusi tarbijatele hinnas kajastuva toodangumaksu kaudu rahastavad terves ulatuses tootjad, mistõttu ei mõjuta vaidlusalune import ühenduse eelarvet.

65 Selles osas piisab, kui tõdeda, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 99–101 ei leidnud Esimese Astme Kohus mingil viisil, et vaidlusalune import oleks ühenduse eelarvele lisakulusid tekitanud. Tegelikult, olles

- vaidlustatud kohtuotsuse punktis 99 meenutanud, et „vaidlustatud määruses esile tõstetud raskused on EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooniga suhkru või segude impordi jõuline kasv, subsideeritud eksporti tingiv ühenduse suhkruturu küllastunud olukord ja WTO lepingutest tulenevad kohustused”, ja

- selle kohtuotsuse punktis 100 leidnud, et „arvestades ühenduse suhkruturu küllastunud olukorda, asendab ÜMT päritolustaatusega suhkur ühenduse suhkru, mis tuleb turgude ühise korralduse tasakaalu säilitamiseks eksportida”,

järeldas Esimese Astme Kohus nimetatud kohtuotsuse punktis 101, et „isegi, kui ühenduse suhkru eksporti rahastab suure osas ühenduse suhkrutööstus ja seega ka tarbija, [...] piiravad WTO lepingud ekspordisubsiidiume, sõltumata sellest, kes subsiidiumide kulu lõppastmes katab, ja et iga täiendav import raskendab olukorda juba niigi küllastunud turul”.

66 Arvestades eeltoodud kaalutlusi nende kogumis, tuleb teine väide tagasi lükata.

Kolmas väide, mis tuleneb ÜMT otsuse artikli 109 lõike 1 rikkumisest ja puudutab mõisteid „raskused” ja „olukorra halvenemine” selle sätte tähenduses

67 Rica Foods leiab oma kolmanda väitega, et Esimese Astme Kohus sedastas vääralt komisjoni poolt asjaomase kaitsemeetme õigustamise aluseks võetud asjaolude, st EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooniga suhkru ja segude impordi tõusu, ühenduse ületootmise Euroopa suhkruturul, WTO lepingutest tulenevate kohustuste ja suhkruturu ühise korralduse toimimisele tekkivate tagajärgede osas, et esinesid „raskused” ja „olukorra halvenemine” ÜMT otsuse artikli 109 lõike 1 tähenduses.

68 Esiteks väidab Rica Foods, et Esimese Astme Kohus moonutas komisjoni poolt esitatud õigustusi, leides vaidlustatud kohtuotsuse punktis 89, et komisjon ei olnud kordagi väitnud, et iga tuvastatud raskus oleks eraldiseisvana kaitsemeetme võtmist õigustanud, vaid vastupidi, et need raskused olid omavahel tihedalt seotud.

69 Selles osas avaldub vaidlustatud määruse esimesest, neljandast ja viiendast põhjendusest, et komisjon tuvastas, et erinevate tegurite, see tähendab vaidlusaluse impordi tõusu, ühenduse turu küllastunud olukorra ja WTO lepingutest tuleneva eksporditoetuste piiramise koostoime tingis raskused ÜMT otsuse artikli 109 lõike 1 tähenduses. Mingisugust komisjoni poolt asjaomase kaitsemeetme toetuseks esitatud õigustuste moonutamist ei saa Esimese Astme Kohtule ette heita.

70 Teiseks väidab Rica Foods, et oli ette näha ja ühenduse seadusandja isegi soovis seda, et ÜMT otsus tooks kaasa vaidlusaluse impordi tõusu. Lisaks sellele eksisteerisid

komisjoni poolt esitatud ja Esimese Astme Kohtu poolt tunnustatud väidetavad „raskused” ja „olukorra halvenemine” juba otsuse 91/482 vastuvõtmisel ja igal juhul siis, kui seda aastal 1997 muudeti. Ühise suhkruturu korralduse raames ei eksisteerinud aastast 1968 mitte ainuüksi küllastunud olukord, vaid korduvalt anti ka luba uueks tootmiseks ja impordiks.

- 71 Sellistes tingimustes ei saanud Esimese Astme Kohus leida, et esinenud asjaolud olid „rasked” ja võisid tingida „olukorra halvenemise ühenduse mõnes tegevusvaldkonnas” ÜMT otsuse artikli 109 lõike 1 tähenduses.
- 72 Selles osas sedastas Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 91, et EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooniga suhkru ja segude import ühendusse kasvas jõuliselt alates aastast 1997, see tähendab pärast otsuse 91/482 vastuvõtmist või isegi pärast selle muutmist aastal 1997.
- 73 Lisaks sellele, isegi eeldades, et seda jõulist tõusu oli otsuse 91/482 vastuvõtmisel ette näha ja et see oligi ühenduse soov, ei saanud see takistada komisjoni sedastamast, nagu leiab kohtujurist oma ettepaneku punktis 81, et nimetatud kasv oli ühenduse ületootmist ja WTO lepingutest tulenevaid kohustusi arvesse võttes allikaks raskustele ÜMT otsuse artikli 109 lõike 1 tähenduses.

- 74 Esimese Astme Kohus, kinnitades vaidlustatud kohtuotsuse punktis 91 ja järgnevatel punktides selles osas komisjoni positsiooni, ei jätnud seega arvestamata ÜMT otsuse artikli 109 lõike 1 ulatust.
- 75 Kolmandaks väidab Rica Foods, et vastupidi vaidlustatud kohtuotsuse punktis 106 Esimese Astme Kohtu poolt leitule ei mõjutanud vaidlusaluse impordi tingitud tootmiskvootide vähendamine ühenduse tootjate tulu. Tegelikult on sellise vähendamise ainus tagajärg ühenduse tootjate julgustamine hakata kasvatama mõnda muud põllusaadust, mis kuulub samuti tagatud põllumajanduse korra alla.
- 76 Isegi kui ühenduse tootjate võimalus pöörduda teiste põllusaaduste poole seaks Esimese Astme Kohtu poolt vaidlustatud kohtuotsuse punktides 104–140 kahtluse alla ühenduse tegevusvaldkonna halvenemise või selle halvenemise ohu eksisteerimisele antud hinnangu, piisab, kui tõdeda, et Rica Foods ei esitanud esimese astme kohtule oma väidete toetuseks ainsatki tõendit, mistõttu kohus jättis õiguspäraselt selle arvesse võtmata.
- 77 Viimaseks väidab Rica Foods, et ÜMT-st imporditud suhkru ja segude kogused, mis moodustasid 1999. aastal ühenduse tootmisest 0,32% (suhkur) ja 0,102% (segud), ei saanud endast kujutada suhkruturu ühise korralduse häirimise tõsist ohtu. Leides vastupidist, tegi Esimese Astme Kohus õigusliku vea.
- 78 Tuleb meenutada, nii nagu on eespool viidatud kohtuotsuse Emesa Sugar punktis 56 leidnud Euroopa Kohus, et juba aastal 1997 esines ühenduse peedisuhkru tootmisel ühenduses tarbitud koguste suhtes ületootmine, millele lisandus AKV riikidest pärineva roosuhkru import, et rahuldada selle kauba erinõudlust ja täita WTO

lepingutest tulenevat kohustust importida teatud kogus suhkrut kolmandatest riikidest. Lisaks sellele oli ühendus samuti kohustatud suhkrueksporti eksporditoetuste vormis ja nimetatud lepingute piires subsideerima. Sellistes tingimustes võis komisjon alates 1997. aastast ÜMT-st pärineva suhkru impordi kasvava tõusuga arvestades hinnata, nagu leidis õiguspäraselt ka Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 93–96, et selle toote iga täiendav ühenduse turule pääsev kogus, isegi kui see on ühenduse tootmise suhtes minimaalne, sunniks ühenduse institutsioone ekspordisubsiidiumide summasid ülalloodud piirides tõstma või Euroopa tootjate kvoote vähendama, ja et need ühise põllumajanduspoliitika eesmärkidega vastuolus olevad meetmed häirisid suhkruturu, mille tasakaal oli niigi ebakindel, ühist korraldust.

79 Arvestades eeltoodud kaalutlusi nende kogumis, tuleb kolmas väide tagasi lükata.

Neljas väide, mis tuleneb ÜMT otsuse artikli 10 lõike 2 rikkumisest

80 Neljanda väitega heidab Rica Foods Esimese Astme Kohtule ette, et viimane leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 142–177, et komisjon ei rikkunud ÜMT otsuse artikli 109 lõikes 2 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet, kui piiras EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooniga suhkru ja segude importi 4848 tonnile.

81 Tegelikult puudus komisjonil võimalus õigustada kaitstavate huvide suhtes piiri, mis vaidlusalusele impordile kehtestatud oli, kuivõrd see piir oli tähtsusetu ühenduse

tootmise, impordi või ekspordi suhtes ja äärmiselt ebapiisav, et pakkuda ÜMT suhkrutööstusele mõistlikku tulevikuperspektiivi. Jättes tuvastamata kehtestatud koguselise piirangu omavolilise ja ebamõistliku olemuse, mis ei olnud seotud aluseks võetud väidetavate raskuste ega olukorra halvenemisega, ei järginud Esimese Astme Kohus proportsionaalsuse põhimõtet.

82 Selles osas sätestab ÜMT otsuse artikli 109 lõige 2:

„Esmalt tuleb valida meetmed, mis häiriksid assotsieerimist ja ühenduse toimimist kõige vähem. Need meetmed ei tohi olla ulatuslikumad, kui on tekkinud raskuste lahendamiseks tingimata vaja.”

83 Nii nagu meenutas Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 143, nõuab ühenduse õiguse üldpõhimõtete hulka kuuluv proportsionaalsuse põhimõte, et ühenduse institutsioonide tegevus ei ületaks piire, mis asjaomaste õigusnormidega seatud legitiimsete eesmärkide saavutamiseks on sobiv ja vajalik, ning juhul kui on võimalik valida mitme sobiva meetme vahel, tuleb rakendada kõige vähem piiravat meetet, ning tekitatud piirangud peavad olema vastavuses seatud eesmärkidega (13. novembri 1990. aasta otsus kohtuasjas C-331/88: Fedesa jt, EKL 1990, lk I-4023, punkt 13; 5. oktoobri 1994. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-133/93, C-300/93 ja C-362/93: Crispolti jt, EKL 1994, lk I-4863, punkt 41; eespool viidatud kohtuotsus Antillean Rice Mills jt v. komisjon, punkt 52, ja 12. juuli 2001. aasta otsus kohtuasjas C-189/01: Jippes jt, EKL 2001, lk I-5689, punkt 81).

- 84 Mis puudutab selle põhimõtte järgimise kohtulikku kontrolli, arvestades ulatuslikku kaalutluspädevust, mida komisjon omab eelkõige kaitsemeetmete osas, nagu on vaidlustatud kohtuotsuse punktis 150 õiguspäraselt meenutanud ka Esimese Astme Kohus, siis võib sellise meetme õiguspärasust mõjutada antud valdkonnas võetud meetme üksnes ilmselt sobimatu olemus pädeva institutsiooni poolt seatud eesmärgi suhtes (vt eespool viidatud kohtuotsus C-301/97: Madalmaad v. nõukogu, punkt 145, kohtuotsus Fedesa jt, punkt 14, kohtuotsus Crispolti jt, punkt 42, ning kohtuotsus Jippes jt, punkt 82).
- 85 Selles osas leidis Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 152, et „komisjon võis mõistlikult hinnata, et vaidlustatud määruse vastuvõtmise ajal esinesid ühenduse tegevusvaldkonna halvenemise ohtu sisaldavad raskused”. Lisaks sellele tuleneb nimetatud kohtuotsuse punktist 156, et hagejad „ei ole tõendanud, et komisjon, piirates EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooniga suhkru või segude ühendusse importimist 4848 tonnile vaidlustatud määruse kehtivusajal, võttis ilmselt sobimatu meetme või hindas vaidlustatud määruse vastuvõtmise ajal talle teada olnud asjaolusid ilmselt ekslikult”.
- 86 Täpsemalt, mis puudutab vaidlusaluse piirmäära summat, siis tuleneb vaidlustatud määruse kaheksandast põhjendusest, et see number iseloomustab „aastale 1999, mil import suurenes erakordselt, eelnenud kolme aasta jooksul sedastatud kõnealuste kaupade impordi kõige suuremate aastamahtude summat”. Olles vaidlustatud kohtuotsuse punktides 165–166 uurinud Euroopa Ühenduste Statistikaameti (Eurostat) avaldatud statistikat ja komisjoni esitatud arve, leidis Esimese Astme Kohus nimetatud kohtuotsuse punktis 168, et komisjon võis piirmäära arvutamisel 1999. aasta viiteaastana kõrvale jätta. Sellist faktide hindamist ei saa apellatsioonkaebusega vaidlustada, kui Esimese Astme Kohtule esitatud tõendusmaterjali pole moonutatud.

- 87 Esimese Astme Kohus lisas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 173, et „komisjon arvestas ÜMT suhkrutootjate huvidega, kui jättis EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooni korra alusel teostatava suhkru impordi täielikult peatamata” ja et „ta kehtestas 4848 tonni suuruse kvoodi vaidlustatud määruse artiklis 1, võttes aluseks suhkru ja segude impordi kõrgeima taseme perioodil 1996–1998”.
- 88 Tuleb tõdeda, et Rica Foods ei esita ainsatki tõendit, mis kinnitaks, et Esimese Astme Kohus ei järginud selliselt kaalutledes proportsionaalsuse põhimõtet, võttes arvesse kohtuliku kontrolli piire valdkonnas, kus komisjon peab tegema keerulisi valikuid erinevate huvide vahel.
- 89 Järelikult tuleb ka neljas väide tagasi lükata.

Viies väide, mis tuleneb ÜMT soodustatud seisundi rikkumisest

- 90 Viienda väitega leiab Rica Foods, et kuna Esimese Astme Kohus ei võtnud vaidlustatud otsuse punktides 178–191 arvesse vaidlusaluse kaitsemeetmega kehtestatud kohtlemise olulist erinevust ühelt poolt AKV riikide ja enamsoodustatud maade ning isegi teatud kolmandate riikide päritolustaatusega kaupade impordi ja teiselt poolt ÜMT päritolustaatusega kaupade impordi vahel, rikkus ta viimaste soodustatud seisundit.

- 91 Vaidlustatud kohtuotsuse punktide 178–190 lugemisel ilmneb selgelt, et Esimese Astme Kohus arvestas Rica Foodsi väiteid, esitades põhjused, mille tõttu vaidlustatud määrus ei asetanud AKV riike ja kolmandaid riike soodsamasse konkurentsiolukorda kui see, mis on tagatud ÜMT-le.
- 92 Esimese astme kohus tõdeb eelkõige vaidlustatud otsuse punktis 183, et ÜMT otsuse artikkel 109 näeb komisjonile konkreetselt ette võimaluse võtta selles sätestatud olukorras vastu kaitsemeetmeid. Asjaolu, et komisjon võttis vastu sellise meetme teatud ÜMT päritoluga kaupade suhtes, ei sea kahtluse alla soodustatud seisundit, mida nende riikide kaupade suhtes kohaldatakse ÜMT otsuse artikli 101 lõike 1 alusel. Kaitsemeede on oma olemuselt erandlik ja ajutine.
- 93 Lisaks sellele, nagu leidis Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 185, on vaidlustatud määrusega hõlmatud üksnes EÜ/ÜMT päritolu kumulatsiooni korra alusel imporditud suhkur ja segud ning samas on jäetud sätestamata igasugune ülemmäär vastavalt tavapärasele päritolustaatuse korrale toimuvale ÜMT päritolu suhkrui impordile, kui selline toodang peaks eksisteerima.
- 94 Oma apellatsioonkaebuses ei osuta Rica Foods põhjustele, mille tõttu sisaldab Esimese Astme Kohtu poolt järgitud ja siinkohal kokku võetud arutluskäik õiguslikku viga.
- 95 Kuna ka viiendat väidet ei saa vastu võtta, tuleb apellatsioonkaebus jätta rahuldamata.

Kohtukulud

- ⁹⁶ Kodukorra artikli 69 lõike 2 kohaselt, mida kohaldatakse sama kodukorra artikli 118 alusel ka menetluses olevate apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud kandma kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjon on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja Rica Foods on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud temalt välja nõuda. Selle artikli 69 lõike 4 kohaselt, mida kohaldatakse samuti nimetatud artikli 118 alusel menetluses olevate apellatsioonkaebuste suhtes, kannavad Madalmaade Kuningriik ja Hispaania Kuningriik oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

- 1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja Rica Foods (Free Zone) NV-It.**
- 3. Jätta Madalmaade Kuningriigi ja Hispaania Kuningriigi kohtukulud nende endi kanda.**

Allkirjad